

Nr 462

Av herr **Pettersson** i Dahl m. fl., om en utredning angående orsakerna till den ökade brottsligheten.

Alltsedan krigsutbrottet 1939 har den ständigt ökade brottsligheten gett anledning till bekymmer. Den oro allmänheten känner inför svårigheterna att komma till rätta med denna ogynnsamma utveckling har på senare år stegrats genom att en förskjutning mot mera kvalificerade brott blivit alltmera skönjbar. Under de närmaste åren kommer därjämte de stora barnkullarna från krigsåren och de första efterkrigsåren att befinna sig i de åldrar, som är mest mottagliga för asocial påverkan. Stora risker finnes därför att brottsligheten kommer att öka i ännu snabbare takt än vad som hittills varit fallet.

Vi är medvetna om att det från statsmakternas sida gjorts många försök att komma till rätta med de problem, som sammanhänger med denna stegrade brottslighet. De av statsmakterna vidtagna åtgärderna har dock icke gett de positiva resultat man hoppats på. Det synes oss därför vara av den största vikt, att åtgärder snarast vidtages för att stävja denna allvarliga tendens till stegring av antalet begångna brott.

Emellertid anser vi det vara nödvändigt för att komma till rätta med dessa problem, att orsakerna till den ökade brottsligheten utreds. Det gäller nämligen att erhålla en grundlig kännedom om de olika faktorer, som påverkar människorna att begå brott, så att i kampen mot detta samhällsöndade positiva åtgärder icke genomföres slumpartat utan insättes vid rätt tillfälle och på riktigast möjliga sätt.

Med stöd av det sålunda anförda hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära utredning rörande orsakerna till den ökade brottsligheten.

Stockholm den 26 januari 1955

Gunnar Ericsson
i Näs

Harald Larsson
i Hedenäset

Rob. L. Jansson
i Aspeboda

Ivar Johansson
i Mysinge

Fritz Börjesson
Glömminge

Gunnar Larsson
i Luttra

Anders Pettersson
i Dahl

Gustaf Svensson
i Vä

Karl Andersson
i Björkäng

J. Onsjö